

sig velvilligt til at undlade Indkaldelser ud over det Antal, som er nødvendigt til forefaldende Arbejde og til Vagttjenestens Udførelse.

Jeg vil gerne tilføje, at der er mange andre Omraader, hvor der kunde spares. Hvis ikke Forsvarsministeren var imod, at vi indfører disse Besparelser gennem Forhandlinger om Finansloven, idet han siger, at Loven skal holdes, og at vi ikke maa ændre disse Forhold paa Finansloven, kunde jeg vente med at nævne det, jeg her nævner, til vi kommer sammen i Finansudvalget. Men jeg ved, at Ministeren, hvis jeg fremdrager disse Punkter i Finansudvalget, vil svare, at alt dette sker i Henhold til gældende Lov. Da vi nu er ved at ændre den gældende Hærlov, vil jeg derfor her henlede Opmærksomheden paa, at vi fik at vide i Militærkommissionen fra den vedkommende Afdeling, at de havde saa mange Munderingssager og saa meget Fodtøj, at det var ønskeligt at faa en Del af det afhændet, idet vi under Sikringsstyrkens Indkaldelse havde faaet Lagrene fyldt i en saadan Grad, at vi havde Fodtøj til, jeg husker ikke hvor mange Aar, men det var mange, og at vi havde Munderingssager over al Maade, fordi vi skulde have saa meget, at der var tilstrækkeligt til Sikringsstyrken. Ikke des mindre opføres der i Aar paa Finanslovsforslaget 1 112 000 Kr. til Anskaffelse af Munderingssager og 735 000 Kr. til Anskaffelse af Fodtøj. Jeg vil indrømme, at disse Beløb kan Ministeren opføre med fuld Føje, saa længe vi holder os indenfor de Rammer, som Hærloven giver. Men kunde Ministeren ikke tænke paa, at der ogsaa kunde spares lidt? Paa andre Omraader kan vi meget vel spinke og spare, blot der er Tale om 100 Kr., medens det her drejer sig om ganske anderledes store Summer.

Til Anskaffelse og Istandsættelse af Geværer vil Ministeren have 822 000 Kr. Vi har 115 000 Geværer paa Lagrene, og vi skal dog ikke have 115 000 Mand. Nu ved vi ganske vist ikke, hvad Venstres Forslag angaaende Forsvarsordningen vil gaa ud paa; man naar det ikke maa koste ud over 48 Mill. Kr., kan vi umuligt faa Brug for de 115 000 Geværer; der vil blive en Del tilovers. Men hvorfor saa bruge 822 000 Kr. yderligere til Istandsættelse, hvis der er Slid paa gamle Geværer, eller til An-

skaffelse af nye nu i denne Overgangstid? Endvidere er der en Udgift paa 106 000 Kr. til Krudt. Der er netop i Dag i Finansudvalget — det er ikke nogen Hemmelighed, jeg røber — blevet klaget over, at vi har saa meget Krudt, at vi ikke ved, hvor vi skal gøre af det, ja, at man næsten kunde spørge, om der ikke var Grund til at sænke det ned i Havets Dyb, thi det vil være alt for dyrt at transportere det bort. Men er der nogen Mening i at anvende 106 000 Kr. til Anskaffelse af Krudt, naar vi er saa belemede med Krudtbeholdninger, at vi ikke ved, hvor vi skal komme af med dem?

Under Marineministeriet er opført Panserskibet „Niels Juel“, som vi skal ofre 4½ Mill. Kr. paa i 1922. Kunde det ikke tænkes, at den højtærede Forsvarsminister i sin Egenskab af Marineminister kunde finde sig foranlediget til at standse Bygningen af dette Panserskib og i Stedet opretholde Ønsket om at faa Fyrinspektions-skibet istandsat? Ministeren er kommet med et Forslag om, at vi skulde faa et Skib til Fyrinspektion gjort færdigt ved forceret Arbejde, men har trukket Forslaget tilbage. Nu henstiller jeg til Ministeren, at vi standser Arbejdet paa Panserskibet „Niels Juel“. Det er dog en tvivlsom Ære for Danmark, om vi skulde være det eneste Land i Verden, der byggede Panserskibe, saaledes som det kunde synes efter den Udvikling, vi er inde i. Kunde vi ikke, uden at vor nationale Sikkerhed blev udsat for altfor stærk Fare, standse Bygningen af dette Panserskib og eventuelt lade det gaa i Brokkassen? Det, som ligger derude, er efter min Mening ikke til andet. Derved sparer vi 4½ Mill. Kr. Endvidere kunde vi paa Materiel til Flaaden spare de 1 280 000 Kr., der er Tale om, naar vi har Materiel liggende i saa store Bunker, som Tilfældet er. Endelig nævner jeg Øvelsesudrustninger til 4½ Mill. Kr. Det er ikke Smaapenge, den højtærede Forsvarsminister forlanger.

Kunde vi ikke, indtil vi faar at vide, hvordan den fremtidige Militærordning bliver, spare lidt paa disse kostbare Historier? De Ting, jeg har nævnt, andrager tilsammen 13 055 000 Kr. Jeg tror, at hvis den højtærede Forsvarsminister var lige saa sparsommelig, som hans Kolleger i alt Fald giver det Udseende af, at de er, kunde vi spare adskilligt af disse 13 Mill. Kr. og kunde